

tilvirkning, saa at de til et hvilket som helst Tidspunkt vilde have det i deres Magt fuldstændig at knuse de smaa Bryggerier ved at gaa over til Anvendelse af Saccharin. Saa nogen Beskyttelse eller Sikkerhed for de smaa Bryggerier indeholder den nuværende Tilstand aldeles ikke.

Jeg kan heller ikke erkende, at der skulde være Grund til at forsinke Lovforslagets Vedtagelse ved at henvise det til Udvalg. Det foreligger klart og fyldigt oplyst og er meget let overskueligt og forstaaeligt.

Harald Jensen: Jeg takker det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) for den Oplysning, han bragte mig. Jeg er altid glad ved at lære noget og blive henvist til, hvor jeg mulig kan lære noget mere. Jeg maa maaske gøre Gengæld ved at henvise det ærede Medlem til Landstingstidenden, hvor han vil se, at der er meget delte Anskuelser om Karakteren af denne Lov, saa at man fra to forskellige Sider stemmer for den af ganske forskellige Motiver.

Jeg føler mig ikke ganske beroliget ved den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Apotekerpriserne. Det er rigtigt, at det vil blive store Portioner, der ville blive udleverede paa Apotekerne, men jeg har aldrig hørt noget om, at man kunde købe noget billigere paa Apotekerne end andre Steder, eller blot til samme Pris. Naar man undtager — og maaske kan man endda knapt gøre det — enkelte Ting som Vin, Sæbe og sligt, som ikke høre direkte under Begrebet Medicin, ved jeg baade af egen Erfaring og af kyndige Mænds Udsagn, at hvad man ellers skal købe — det være lidt eller meget — af Ting, der glide ind under Medicinaltaksterne, som dette jo vil gøre, idet Sundhedskollegiet skal fastsætte Prisen derfor, bliver betydelig dyrere. Det synes jeg er urigtigt overfor de Mennesker, som i Forvejen have det tunge Kors at bære paa, denne Sygdom, som jo i Reglen ender med Døden, at de saa oven i Købet skulle betale disse Varer dyrere. Jeg føler mig derfor ikke ganske beroliget ved den højtærede Justitsministers Forsikring og kunde ønske, at der blev truffet Foranstaltninger, inden man lod denne Lov gaa her fra Rigsdagen, hvorved man var sikker paa, at disse Varer vilde blive solgte efter deres Værdi og med en rimelig Avance og ikke med de bekendte fra 500 til 150,000 pCt., som Apotekerne tage for deres Varer.

Ellinger: Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at den højtærede Minister alt-saa med Hensyn til Ølfabrikationen gør gældende, at hvad enten Folk ville eller ej, skulle de, naar de nyde Øl, have et godt Produkt i Hænde. Den højtærede Minister synes i sit Lovforslag at ville forbyde Folk, der ingen Næringsstoffer ville have i en Drik, at faa dette Ønske opfyldt. De maa ikke lade sig lokke af saadanne fine Navne som Saccharin og den Slags Ting. Alle skulle, hvad enten de ville eller ej, have et godt Næringsmiddel. Det er jo en overmaade god og smuk Bestræbelse fra Statsmagtens Side, men det vil maaske føre lidt for vidt, om Statsmagten saaledes aktivt ved Lovgivningen vil tvinge Folk til at nyde gode Varer. Vi kunne komme overmaade vidt, hvis vi paa forskellige Omraader gik den Vej. Det forekommer mig ikke at være et tilstrækkelig godt og fyldestgørende Motiv. Naar Folk ville drikke en Drik, som intet Næringsstof har, men kun Sødестof, kan man dog ikke med Grund nægte dem den Fornøjelse. Det kan man kun gøre, hvis Almenvellet kræver det, d. v. s. hvis man ikke paa anden Maade kan finde noget som helst Middel til at skille Øl med Sukker fra Øl, som er tilvirket med Saccharin. Men der gives jo saadanne andre Midler. Jeg har nævnt dem; man kunde gaa videre end ved den ministerielle Anordning af 25. September 1903. Derved vilde man tilstrækkelig oplyse Folk om, hvad det er, de faa. Ganske vist hedder Drikken ogsaa Øl — man kan maaske daarligt forbyde at kalde den Øl — men selv om man bestemmer, at alt Øl skal indeholde dette Sukker og ikke Saccharin, har man ikke dermed i mindste Maade sikret Konsumenterne, at de faa et godt Produkt. Ogsaa i det Andragende, som er indsendt fra Bryggerierne, tales der jo om, hvorledes Øllet kan være af højest ulige Kvalitet, selv om det er tilvirket med Sukker. Man maatte derfor, hvis det er det eneste Formaal, at Publikum skal tvinges til, naar det nyder en saadan Drik, at faa visse Næringsstoffer i sig, virkelig nødes til at gaa langt videre i Lovgivningen paa dette Omraade, end man — og sikkert ogsaa den højtærede Minister — har Lyst til at gøre.

Svendsen: Jeg vil meget fraraade, at vi vedtage det foreliggende Lovforslag. Jeg synes, man gaar alt for vidt, naar man fra Lovgivningsmagtens Side vil sætte saa bestemte Grænser for, hvad Folk maa